

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XL. — Wydana i rozesłana dnia 17. sierpnia 1893.

(Zawiera Nr. 127—133.)

127.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 29. czerwca 1893,

podające do wiadomości, że obligacje pierwszorzędne kolei galicyjskiej Karola Ludwika, których spłacenie Rząd wziął na siebie, tudzież akcje tejeze kolei, zamienione przez ostępowanie na obligacje długu państwa, mogą być używane do składania kaucyj małżeńskich wojskowych i że do nich ma być stosowane obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 154, Dz. rozp. Nr. 31).

Obligacje pierwszorzędne kolei galicyjskiej Karola Ludwika, których spłacenie z powodu nabycia tejeze kolei na rzecz Państwa Rząd wziął na siebie w myśl umowy z dnia 30. czerwca 1891, ustawą z dnia 25. listopada 1891 (Dz. u. p. Nr. 164) zatwierdzonej, tudzież akcje tejeze kolei na tej samej zasadzie przez ostępowanie na obligacje rządowe zamienione, stanowią część składową długu królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych i należą przeto do kategorii *B* obligacji rządowych, wymienionych w §. 1 obwieszczenia Ministerstwa skarbu z dnia 25. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 154, Dz. rozp. Nr. 31), które mogą być przeznaczane na kaucye małżeńskie wojskowych.

Pod względem postępowania przy składaniu tych obligacyj, przy pobieraniu od nich odsetek, jakoteż przy dewinkulowaniu lub przepisaniu ich na kogo innego, stosują się postanowienia rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 3. lipca 1887,

(Dz. u. p. Nr. 96, Dz. rozp. Nr. 31) z wyjątkiem przedostatniego ustępu.

Steinbach r. w.

128.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 30. lipca 1893,

którem podaje się do wiadomości zmiana jednego z postanowień Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171).

W wykonaniu ustawy z dnia 23. lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1872, którą nowy Porządek miar i wag został zaprowadzony, podaje się do wiadomości publicznej następujący Dodatek do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171) uchwalony przez c. k. Komisją główną miar i wag.

Bacquehem r. w.

Dodatek dwudziesty czwarty do Porządku sprawdzania miar i wag

z dnia 19. grudnia 1872.

Do §. 63.

W przedmiocie sprawdzania miarowzorów podręcznych na 1 litr i 2 litry do kontrolowania miar pojemności do rzeczy sypkich.

Miarowzory podręczne na 1 litr i 2 litry do kontrolowania miar pojemności do rzeczy sypkich

poddawać należy sprawdzeniu zapomocą miarowzórów 5- i 10-litrowych do kontroli miar pojemności do rzeczy sypkich a to według instrukcyi w tym względzie wydanej.

Wiedeń, dnia 3. lipca 1893.

C. k. Komisyja główna miar i wag:
Arzberger r. w.

129.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 30. lipca 1893,

o sprawdzaniu i cechowaniu kurka miarowego do piwa konstrukcyi Dra Karola Urbana w Pradze.

W wykonaniu ustawy z dnia 23. lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872), którą ustanowiony został nowy Porządek miar i wag, podaje się do wiadomości publicznej następujący Dodatek do przepisów, dotyczących się sprawdzania i cechowania kurka miarowego do piwa konstrukcyi Dra Karola Urbana w Pradze [obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 12. stycznia 1892 (Dz. u. p. Nr. 35)] uchwalony przez c. k. komisję główną miar i wag.

Bacquehem r. w.

Dodatek

do przepisów dotyczących się sprawdzania i cechowania kurka miarowego do piwa konstrukcyi Dra Karola Urbana w Pradze.

U każdego kurka miarowego do piwa, który ma być przyjęty do sprawdzania i oechowania, wielkości miary, które tenże podaje, powinny być wybite (nie wryte) na górnym pierścieniu mosiężnym naczynia miarowego szklanego w następujący sposób: „wielkości miary wynoszą litrów“.

Wiedeń dnia 3. lipca 1893.

C. k. komisya główna miar i wag:
Arzberger r. w.

130.

Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z d. 31. lipca 1893,

o podziale powiatu administracyjnego smichowskiego i zaprowadzeniu nowego starostwa w Kladnie w Czechach.

Jego cesarska i królewska Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 5. lipca 1892

raczył najmiłościwiej pozwolić, żeby z częściową zmianą podziału administracyjnego królestwa czeskiego, ogłoszonego rozporządzeniem Ministra spraw wewnętrznych z dnia 10. lipca 1868 (Dz. u. p. Nr. 101), teraźniejszy powiat administracyjny smichowski został podzielony i żeby zaprowadzone zostało nowe starostwo w Kladnie w taki sposób, że okręgi sądowe smichowski i zbrastawski pozostać mają w powiecie administracyjnym smichowskim a okręgi sądowe kladneński i unhoski stanowią mają powiat administracyjny kladneński.

Starostwo kladneńskie rozpocząć ma urządowanie dnia 1. października 1893.

Taaffe r. w.

131.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 4. sierpnia 1893,

o zmianie kilku postanowień Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 8. lipca 1869 (Dz. u. p. Nr. 136) kolei z Leobenu do Vordernbergu.

Na mocy Najwyższego postanowienia z dnia 28. lipca 1893 postanowienia §§. 13, 16 i 17 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 8. lipca 1869 (Dz. u. p. Nr. 136) kolei żelaznej z Leoben do Vordernbergu zmienione zostały w następujący sposób:

I.

Postanowienia §u 13, ustęp 2 i ustęp 3 rzezonego Najwyższego dokumentu koncesyjnego zostają uchylone.

II.

Na miejsce postanowień §§. 16 i 17 tego Najwyższego dokumentu koncesyjnego wydają się następujące zarządzenia:

§. 16.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej począwszy od 8. lipca 1899 kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich

stracone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby jednak średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1. obliczony, nie wynosił najmniej takiej kwoty rocznej, któraby wyrównywała racie rocznej potrzebnej do oprocentowania obligacji pierwszorzędnych, za zezwoleniem Rządu w obieg wypuszczonych z doliczeniem raty rocznej potrzebnej do oprocentowania po pięć od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i do umorzenia go w ciągu całego okresu koncesyjnego natenczas kwota roczna, powyżej oznaczona, uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

3. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie Spółce kwoty potrzebne do oprocentowania według planu i umorzenia obligacji pierwszorzędnych aż do zupełnego ich spłacenia w terminach płatności zgodnie z planem ustanowionych, natomiast za kapitał akcyjny płacić się będzie dochód średni w myśl ustępu 1go po strąceniu tych kwot pozostały a względnie, o ileby zachodził przypadek w ustępie 2 przewidziany, suma roczna tamże wzmiankowana, a to w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

4. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów przez Spółkę nabyte, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 17.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów przez Spółkę nabyte, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanego w §. 16, l. 4.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 16), zatrzyma Spółka

na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się jej aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił Spółkę z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

Bacquehem r. w.

132.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 4. sierpnia 1893,

tyczące się opłat od dokumentów, któremi prawo zastawu na nieruchomościach zostaje po części zniesione, chociaż dług zastawny ma niezmiennie nadal istnieć.

1. Dokumenty, któremi prawo zastawu na nieruchomościach zostaje po części zniesione, chociaż dług zastawny niezmiennie nadal ma istnieć, podlegają zwyczajnie według p. t. 101 *I A n* ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89) opłacie przypadającej od wartości długu zastawnego według skali II. Atoli jeżeli będzie udowodnione, że wartość nieruchomości, uwolnionej od obciążenia prawem zastawu, jest mniejsza, aniżeli wartość długu zastawnego, opłatę według skali przypadającą wymierzyć należy od wartości nieruchomości.

2. Deklaracje, któremi łączne prawo zastawu znosi się w taki sposób, że dług zastawny rozkłada się na pojedyncze dobra zastawne tak, że teraz na każdym dobrach zastawnych ciąży inna część długu, podlegają — o ile wartość każdego z tych dóbr zastawnych jest większa aniżeli częściowa kwota długu ciężająca na niej w skutek zniesienia łącznego prawa zastawu — nie opłacie według skali II, lecz stałej, po 50 c. od arkusza według t. p. 101 *I B* ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89).

3. W tych przypadkach, w których częściowe uchylenie prawa zastawu jest tylko zezwoleniem na czynność prawną trzeciej osoby, deklaracja znosząca, jeżeli według skali II nie mniejsza przypada opłata, podlega według t. p. 34 *b* ustawy z dnia 9. lutego 1850 (Dz. u. p. Nr. 50) stałej opłacie po 50 c. od każdego arkusza, o ile zabezpieczone prawo zastawu trwa nadal niezmiennie a wartość nieruchomości, na której prawo zastawu ma nadal ciążyć, po strąceniu ciężarów, któreby na niej przed zabezpie-

czonym długiem istniały nie stanie się mniejszą od wartości tego długu.

Zniesienie prawa zastawu podlega opłacie jako pozwolenie w duchu poprzedzającego ustępu, jeżeli zachodzą warunki tamże podane, w szczególności w następujących przypadkach:

gdy wierzyciele hipoteczni zezwalają na sprzedanie części ciała hipotecznego bez ciężarów i

gdy wierzyciele hipoteczni zezwalają na wykreślenie swoich praw zastawu z jednej lub więcej hipotek łącznych, ich wierzytelnościami obciążonych, w celu sprzedania bez ciężarów hipotek wyzwolonych. Wykazanie okoliczności uzasadniających według postanowień powyższych uwolnienie od opłaty, jakaby według skali przypadła — o ile okoliczności te nie są wyraźnie podane w dokumencie prawnym, dotyczącym się zniesienia prawa zastawu — jest obowiązkiem tej strony, która żąda mniejszego wymiaru opłaty.

Steinbach r. w.

133.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 5. sierpnia 1893,

tyczące się przyłączenia gminy Swejkowic do okręgu Sądu powiatowego rokyczańskiego w Czechach.

Na zasadzie ustaw z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) i z dnia 26. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62) oddziela się gminę Swejkowice od okręgu Sądu powiatowego zbirowskiego a krajowego praskiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego rokyczańskiego a obwodowego pilzeńskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1894.

Schönborn r. w.